

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KÁROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségénél. Egyébtől a postahiva-
talok utján.

Hirdetési díj:

Ötbasós petisorót 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér“en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentellenül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyisintén kéziratok nem adtnak
vissza.

Fodor István
Érczkoporsó gyára
Érczési intézete
r. Dégenfeld-ház, a zenede alatt.

Közönség nagybecsű tudomá-ára juttatni,
ott első hazai érczkoporsó gyárat, összes
megvettem s így azon állónys helyzetben
itt senki által ki nem állítható árban szol-

sokkal ismertebb, sem hogy azt dicsér-
nyit kiránok megjegyezni, hogy
műizlés és kiállítás és főleg ol-
nemcsak a hazai városokból, de
gyeirel is a bécsi e nemű árukat,
végkép kiszoritni.

nyán, kötelességemnek tartom a t. közön-
intézetemben a saját gyártásu kopor-
tham, mint bármely hasonló mű intézet
s, olesobban boesáthatom a közönség ren-
versenyzes sommi tekintetben sem le-
hajkozásul a következő jegyzékem.

báronyos koporsó 40 frtól feljebb.
Érték 10): kétfogatu 2 frt 50 kr, négyfo-
gatu 8 frtől 20 frtig a legdiszesebbek.
bb s rnaknál, felnőttek részére 3 tr-ért

mű közönséggel, hogy a gyászos felek
széseknél előforduló teendőket díjtalanul
gy egyes esetekben a szükséges kellékek
ek nincsenek mindig kéznél, a gyászos
rakozással leendek, minden kamétfelszá-

eddig szives bizalmáért hálás köszönet-
zett intézetem ajánlom a további nagy-

Tisztelettel

ifj. FODOR ISTVÁN.

Expeller

Szorgonyal

nyagon jó háztész.

zenben: Dr. Rothschnek

urnál s csaknem minden

osi gyógyszerárban.

ÁJA

kák u. m.:

ni, estélyi s báli

li művek stb.

EK.

vecy-ház.

A paritás.

Debreczen, febr. 23.

Az 1867-iki kiegyezés, — me-
lyet mi határozottan a nemzetet
megőző cselekménynek tartunk —
a paritás elvére alapított, mely
körülbélül annyit tesz, hogy a
milyen arányban járul Magyaror-
szág a közös terhek viseléséhez,
olyan arányban fog részesülni ál-
talában minden közös jövedelemben,
s olyan arányban foglal helyet min-
den közösügyes hivatalokban.

Es mit tapasztalunk? azt, a mi-
ről századok óta elég módunkban
volt már meggyőződni, hogy az
Ausztriával kötött szerződéseinkben
minket terhelő pontok, részint a
közmondásossá vált magyar loyali-
tásnál fogva, részint kényszer utján
pontosan végrehajtottak, ellenben a
nekünk kedvező pontok gondosan
mellőztetnek.

Nem akarjuk itt felemlíteni a
közösügyes hadsereget, melyben
ugyan a közlegények számarányá-
nál gondosan megtartatik a paritás,
hanem már a tiszték kinevezésénél,
még a magyar ezredekben is, gon-
dosan mellőztetik, pedig hogy a
magyar nemzet fiai nem rosz ka-
tonák, s hogy a hadvezényletre nem
épen képtelenek, legjobban megmu-
tatták azon hadjáratok, melyeket
épen a vitéz osztrák hadsereg el-
len, miudenkor diadalmasan foly-
tattak, — de fel kell említenünk a
közös teherből fentartott nagykö-
vetségeket, s consulátusokat, me-
lyeknél a paritásnak legkisebb nyo-
ma sincsen, pedig ezek által védet-
nének meg külföldön lakó honfítár-
saink, ezeknek a segítségével len-
nének képesek termékeinknek a
külföldön piacot szerezni.

A nagykövetségeknél s consu-
látásoknál gondosan kerültek ma-
gyar emberek kinevezése, hanem
igenis neveztetnek ki oda olyanok,
kik a magyarok iránt nem rokon,
hanem ellenszenvenet éreznek, s ezen
ézelimüknek minden tettökben ki-
tejezést is adnak.

A paritásnak ezen kiszámított
mellőzése, kijátszása legtöbb kárt
okoz nekünk Keleten, hová épen
azért törekednénk — mint hivata-
losan állittatik — s azért pazarol-
tunk milliókat, hogy Magyarorszá-
nak biztos piacot szerezessünk,
már most egy olyan követségtől,
vagy consulátustól, — melynek hi-
vatali személyzete közt magyar em-
bert nagyító üvegen sem lehet ta-
lálni, hanem mind a magyar nem-
zet kereskedelmére, iparára felté-
keny osztrákokból áll, — hogy
lehette azt kívánni, hogy a magyar
ügyeket lelkiismeretesen képviselje
s annak javára, boldogulásának elő-
mozdítására munkálkodjék?

Ezen mindenesetre sajnos kü-
rülmény a magyar képviselőházban,
részint interpelláció, részint discus-
sió alakban már több ízben szóba
is jött, s a kormány tagjai mind-

annyiszor ígéretet tettek a nemzet-
nek, hogy befolyásukkal segíteni
fognak, azonban ez is, — mint
annyi sok más — nem volt egyéb,
mint elhangzó szó a pusztában,
mert kormányunk befolyás hiányá-
ban szenved, és bofolyását csakis
ott érvényesítheti, hol a paritás el-
vének minket terhelő részét kell tel-
jesedésbe venni. Annak a kormány-
nak, mely idegen rendelkezés alatt
áll, nem is lehet más befolyása, s
attól sohasem is lehet várni — ha
bár a 67-iki kiegyezés alapján ál-
lónak mondja is magát — hogy
ugyanazon kiegyezésnek, a mi ja-
vunkra látszó pontjait végrehajtsa
vagy hajtassa.

H.-M.-Vásárhely városa legutóbbi
törvényhatósági közgyűlése egyhangulag
elhatározta, hogy folyamodást intéz az
országgyűléshez, melyben Hód-Mező-Vásár-
hely részére két országgyűlési képviselő
választása jogát fogja kérelmezni.

A kassai szabadelvű párt és
jobboldali ellenzék, f. hó 20-án délután
tartott értekezletet. Az értekezlet kimon-
dotta, hogy a legközelebbi választásnál
egyöntetűen fog működni. „A győzelem
csak így lehetséges!“ (?) A „két párt“
(együtt 50 ember), egyhangulag gr.
Andrássy Gyulát kiáltotta ki jelöltül.

Egy kis csendes korteskedés.

Tasnávidéke, febr. 21.

Mint talán az országnak minden vá-
lasztó kerületében, ugy e kerületben is
megkezdődtek a tapogatózások, előleges
korteskedések a jövő nyári követválasz-
ásra. Nagy a remény, hogy ez egész
megyében nem fog egy kormánypárti kép-
viselő sem választatni, mely dolog aztán
hires neves ellenzékiből mamelukká ford-
ult fő- és alispánját a megyének már
előre szörnyen zsenirozza. Meg is mozdít-
tanak minden követ, hogy Tisza Kálmán
kegyéből ki ne essenek.

A mult héten épen talán ez ügyben
Dull alispán ur Budapestre volt ad audi-
dum verbum, honnan hazafelé jöven, meg-
állott Tasnádon s annak közönségét érte-
kezletre híván, kioldá az ígéretet bő
zszakját, s ígért mindent, ha t. i. a vá-
lasztó polgárok érdemesítik magukat arra,
hogy az ígéretet meg is adassanak.

S akadt oly szerencsétlen flótás, ki
elhitte, hogy az állam Tasnádon vinczell-
lér képezdét, felsőbb népiskolát állít. —
Vinczellér képezdét, mikor a vidéket a
filloxera pusztítja, mikor alig 5 mértföldre
itt van a diószegi v. képezde; mikor az
onnan kikértül fiatal emberek sem tudnak
állomást kapni.

Van annyi kormánypárti képviselő-
jelöltünk, hogy fele sem kellene. Gr. Ká-
rolyi Sándor, Bánfi György, Bölöni Jó-
zsef, no meg maga Dull ur, ki talán is-
mét egy fogást akar tenni, mint a mult
alkalommal, mikor a diószadi kerületet
megszerezte a 13 próbás mameluk Nagy
Györgynek. Az ellenzék, vagyis a függet-
lenségi párt pedig csendesen szervezke-
dik, s midőn azt hirlélik, hogy a kor-
mánypárti képviselőség valóítására 15
ezer forint van e kerületnek szánva, s mi-
dőn a többi ígéretet is hallja, legfeljebb
annyit mond a könnyen hívőknek; higy-
jed bolond higyjed, bolondnak papenz
is jó. —

Napi dolgok.

Az iparügyi enquette.

A második ülés tegnapelőtt volt.
Első szónok Keleti Károly, aki el-
lenzi a kényszertársulást.
Dr. Weisz Béla aaptalannak hiszi
azt a félelmet, hogy a kötelező ipartársu-
lat czéhhez vezet, mert a czéh az ipar-
gyakorlást, módját, terjedelmét, a czik-
kek árát állapította meg, jelenleg pedig
csak arról van szó, oly testületeket léte-
tesíteni, melyek az iparos erők kellő ki-
képezését előmozdítsák, s a reformált ipar-
hatósággal együtt önkormányzati és állam-
kormányzati szervezet alapján az ipar ér-
dekeit védelmezzék.

Lukács Béla a kényszer alkalmazása
mellett van.

Dapsy Vilmos utal arra, hogy van-
nak gyárak, melyek saját munkásaikról
gondoskodnak, ezeket ki akarná vétetni
a társulási kötelezettség alól.

Hegedüs Sándor nem feltétlen bá-
rája a kényszer alkalmazásának. Ha —
ugy mond — az ipartanonczok oktatásáról
sikeresebben fogunk intézkedni, mint ed-
dig, és ha az iparhatóságoknak megadjuk
a szerződések betartása és a műhelyek
vizsgálatára nézve az ellenőrzést és a fe-
lelbezési jogot a felsőbb hatóságokhoz, az
esetben hiszi, hogy e kérdéseket szabad
ipartársulatokkal is meg lehet oldani, ho-
lott a kényszertársulatokkal bizonytalan
az eredmény. Kijelenti végül, hogy bizo-
nyos feltételek alatt elfogadja a kényszer-
ipartársulatokat.

Steinacker Ödön Hegedüssel polemi-
zálvá határozottan a kényszertársulatok
mellett van. — Frazs Lajos, a szabad
ipartársulatok híve, egyáltalán nem látja
szükségét a kényszertársulatok törvény
által való behozatalának.

Miután még többen vannak szólásra
följegyezve, elnök a vitaközást berekeszti.

A kézizálog-kölcsonügyeletről
szóló törvény javaslatot tegnap tárgyalta
s fogadta el a képviselőház.

Hegedüs Sándor, mint a megbetege-
dett Boross Gábor előadó helyettese rövi-
den ismerteti a törvényjavaslat czélját és
alapelveit és ajánlja annak elfogadását.
Mudrony Soma ugy találja, hogy a
törvényjavaslat tulajdonképen nem egyéb,
mint uszura-törvényjavaslat; és habár an-
nak elvei némileg ellenkezik is közgaz-
dasági törvényeinkkel, nevezetesen ameny-
nyiben egy részt a törvényjavaslat a
kamatlábát korlátozza, másrészt a szabad
iparral ellenkező engedélyezési rendszert
állapítja meg, mégis, minthogy az megfelel
a gyakorlati élet és a helyzet követelmé-
nyeinek, a részletes tárgyalás alapjául el-
fogadja a törvényjavaslatot, óhajtván, hogy
a kormány a megkezdett uton tovább ha-
ladjon.

Csatár Zsigmond a törvényjavaslatot
előterjesztett alakjában nem fogadja el,
mert nem hajlandó ilyen kiváltságokat
adni egyeseknek, különösen azon élelmes
fajnak, mely minden nyereszkező vállala-
tában előmegy és mely mint szipoly, mint
pióca szivja a nemzet vérét, és ur e ha-
zában, a nélkül, hogy Arpád nemzedéke
volna. (Élénk derülttség.)

Kemény Gábor b. miniszter meg-
jegyzti, hogy nem kívánt uszura-törvényt
alkotni, hanem csak a zálogüzletek körül
tapasztalt visszaéléseket akarta orvosolni.

A ház többsége általánosságban el-
fogadván a javaslatot, következett a rész-
letes tárgyalás. —

Révész Imre egy levele.

Alólírott nem vélek indiscretiót kö-
vetni el azáltal, hogy a legközelebb el-
hunyt nagy egyházi szónok és történező
Révész Imre egy levelét nyilvánosságra

hozom. Én, ki másfél évig segédkedtem
mellette Debreczenben, számos levelet
bírok tőle, sőt 1868. október elejétől 1869.
ápril haváig még naplót is vezettem azon
beszélgetéseiről, melyeket az asztal felett
folytatott. Már akkor szándékom volt,
hogy azokat valaha, mint Luther kosztos-
sai az ő „Tischreden“-eit, én is átadom
a nyilvánosságnak, mert asztal feletti
beszélgetései mélyen hagynak pillantani
lelkébe Révésznek, és látni engedik az
eszmék okfejtét, melyeket ő világosságra
is hozott, előbb a „Sárospataki“ füzetben,
később, nevezetesen 1870-ik évtől fogva
az általa alapított és 9 éven át szerkesz-
tett „Magyar protestáns egyházi és isko-
lai „Figyelmező“-ben, semmikép se bé-
külhetvén ki az akkori kormány és or-
szággyűlési többség tanügyi politikájával.
„Csudálatos eszmék kavargognak a leve-
gőben“, — mondá 1869. úszén — „szük-
ség, hogy egy „veto“ emelkedjék, s szük-
ség van egy oly folyó-íratra, mely eleve
megállapított elvek szerinti dolgozatokat
közöljön, nem pedig olyanokat, melyek
naponkint bevetődnek a szerkesztőségbe.“
Igyekezett is azon, hogy a „Figyelmező“
az általa kezdetben felállított elvekhez
miudvégig hű maradjon. Az elvűtség sok
ellenséget is szerzett neki, ugy, hogy
magában Debreczenben is emelkedtek
hangok, mint nekem közvetlen maga be-
szélte, melyek ily alakban nyilvánultak:
„ki kellene ezt a Révést a papáságból
csapni“. Erdemleges jellemzését majd meg-
teszi az egyházi és tudományos sajtó, az
általam közölt levél azt mutatja, hogy
nem volt ő valami mord és embergyűlölő,
hanem, hogy kedélyes langutlan ember
is volt, jól lehet e oldalról csak legköz-
vetlenebb környezete ismerte őt. Itt lete-
szem a tollat és átadom a szót magának
Révész Imrének, szóljon a maga eredeti-
ségében az ő levele, mely szóról-szóra
így hangzik:

„Debreczen, 1870. január 3. Kedves
tiszteletes ur! Az nálam praedestinálva
volt, hogy kegyed számára a „Figyel-
mező“ ingyen fog menni. Hanem persze
ezért meg kell szolgálni, még pedig ugy,
hogy én elküldök Albertfalvára*), holmi
egyet-más német szöveget; azt letetszik
fordítani magyarra, és az újonat-uj sik
pecsét alatt hozzám beküldeni. Legköze-
lebb Bormann „Schulkunde“-jának két
füzetét fogom elküldeni, s ezek közül fő-
ként a negyedikből, saját tetszése sze-
rint, olyan egyes czikkeket tetszik ma-
gyarra fordítani, a melyekről gondolni
lehet, hogy különösen tanítóink örömmel
és haszonnal fogják olvasni. Azt a két
füzetet, a melyet legközelebb fogok küld-
deni, tessék megtartani ajándéku, mert
meg van nekem másik példányban is.

Most már egy komoly szó!
Az Isten szépen megáldotta a „fi-
gyelmező“-t mert van annyi előfizetője,
hogy egy szerkesztőségét is tarthatok
magam mellett. Kedves tiszteletes urat
tehát ezennel felhívom hogy tüstént hagy-
ja ott Albertfalvát, üljön csónakra, vagy
hajóra a Tisza legközelebbi pontján, s
evezzon felfele egészen Csegéig? Az ot-
tani tiszteletes urnak irni fogok, hogy kész
szekerrel várja. Nálam azon kápláni fize-
tésen és ellátáson felül a mely volt; —
a „Figyelmező“ melletti munkálkodásért
308 frt készpénz fizetést tetszik kapni,
s 880 előfizetőn felül a jövedelem fele
részét.

Fel sem tevé, hogy ajánlatomat el
nem tetszik fogadni, Gyulai László bá-
rátunk már elindult, s meggy Békésen ke-
resztül Albertfalvára hogy őt elfoglalja
kedves tiszteletes ur helyét. Ne tessék
tehát késni, hanem tüstént elindulni, s
az apostolok módja szerint egyszerűen,
minden pálcza, erszény, táská s általa-
ban minden kiséret nélkül jöni, jöddé-
*) Pancsovai regimintben fekvő, 1863-ban
telepített magyar ref. község, hol én 3 évig lel-
képedkedtem, 1869 — 1872-ig. Rácz K.

ni; — mint a hogy szép emléktü gyer- mekkorunk meséiben volt: „mentek men- tek, menedélték.”

Most már az anyakönyvekkel nem lesz baj. A mai napon Szaniszló kollega fejéhez csapjuk azokat.

Egyébiránt most már komolyan kér- dem: hogyan állanak az akciók? Remé- lem, hogy jól állanak. De mégis el kell most azokat hagyni, midőn a mester szól. Miként egykor a jó Péchy Simon is éne- kelgette:

El kell mesterünkért apánkat és anyánkat Hagynunk édes földünket, Feleségünk, fiunk, házunk, örökségünk És minden életünket. De örömmel tűrjük csak engedélrntünk A csendes békeséget.

Kedves tiszteltes urra nézve azon- ban nem jár ily nehézséggel Pál apostol- ként hátat fordítani Albertfalván? Nem- de?

Tessék tehát jöni szaporán, és pedig annyival inkább, mert várják ezek a hamis debreczeni leányok is, és pedig türelmet- lenül. A megérkezés után mindjárt szé- lyelnéznünk köztük. Sőt meg sugom négy szem közt, hogy egyet már ki is néztem — tudom, hogy tetszeni fog.

Addig is Istentől minden áldást és szerencsés utazást kívánva, vagyok ked- ves tiszteltes urnak őszinte barátja: Ré- vész Imre s. k.

Közli: Rác Károly.

A külföld.

Görög kérdés.

A nagykövetség tegnap összeülték és elhatározták, hogy — külön-külön — mindegyik jegyzéket fog átnyújtani a portának, a melyben elfogadják a porta- jan, 14-ki köriratában indítványozott és a görög kérdés megoldását előző tár- gyalások megindítását és tudomásul ve- szik a porta azon nyilatkozatát, hogy Görögországgal szemben védelmi állás- pontot fog elfoglalni.

Ezen egyszerű válaszok tehát sem azonosok, sem együttesek nem lesznek, hanem csak egy időben fognak átadni a portának. Biztosnak mondják, hogy Tissot francia nagykövetség jegyzékéhez csatolja a francia külügyminiszternek a jan. 14-ki körjegyzékre vonatkozó táv- sürgönyét.

Londoni hírek.

A Daily News értesül, hogy a kor- mány elhatározta, hogy abban az eset- ben, ha a viszonyok Írlandban tartós ja- vulásra fordulnak, nem fogja a ház elé terjeszteni a fegyvernemét.

A Times vezércikke a görög kér- désről azon következtetésre jut, hogy ma már megszűnt Európában az a helyzet, melyet a berlini konferencia alkotott. Európa ugyan most is, mint azelőtt élénken óhajta, hogy szabályozzák meg a háború kitérését; ámde egyetértése nem terjed ki már arra, hogy kezessé- get vállaljon azon határra vonatkozólag,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Elvira.

— Beszély. —

Ifj. Váncza Mihálytól,

(2)

— És te mégis vádolod őt? . . . Halátlan! Pedig ez ember szerelméből egy perc felér a fájdalom egész örökké- valóságával. Így szeretni Istenem! Oh mily jól lehet így szeretnünk!

— Talán te is tudod már Margit, hogy mi a szerelem, te gyermek? — kérde némi szemrehányás hangján El- vira.

— Én? . . . Elvira!

— Annál rosszabb akkor. Épen egy ajánlatról gondolkoztam. . . .

— Szerelmi ajánlatról?

— No igen!

— És ki legyen annak tárgya? . . .

— Báró Sóváry Miklós!

— Miklós! — ismétlé a szájalom kifejezésével arczán Margit.

— Halmay iskolatársa.

— No úgy véletlenül.

— Barátja!

— Tolakodásból. Ő hizeleg minden hirnevesebb embernek. Letérdel a lángész előtt s azt hiszi, hogy ennek művei az érdem viszfényét reá vetik. . . .

a melyet Berlinben Franciaország ja- vaslatára elfogadtak.

Román mozgalom.

A román fejedelem elrendelte 30 tartalékezer felállítását, melyek mind- egyike a dorobancz ezredek és kalaras tartalékok egyes hadkiegészítő kerüle- teivel összekötetésben áll. Az új szer- vezet apr. 1-je előtt lép életbe, czélja pedig az, hogy mennél gyorsabban és zavartalanul menjen végbe a hadsereg mozgósítása.

A vidékről.

— A „Debreczen” saját levelezőjétől. —

N.-Léta, febr. 21.

E hó 19-én szombaton a 16. huszár- ezred itt állomásozó századainak altszti kara fényes tisztí bált rendezett, melyen ugy Debreczenből, mint a közel vidékről szép számu válogatott közönség volt jelen. A fegyverekkel, zöld fényő galyak- kal, s koszorúkkal kitűnő leleményessé- gel s ügyességgel feldiszipelt táncsterem- ben 8 órákor vette kezdetét a tánc, mely lankadatlan jókedvvel és fesztelenséggel reggeli 6 óráig tartott.

Megvalljuk kissé féltünk, hogy e bál némi uszály letaposásra s ezáltal tánc- zosi ügyetlenségünk bemutatására fog alkalmat szolgáltatni; azonban e félel- münket — dícséretükre legyen mondvá — teljesen eloszlatták a nők, kik egy- szerű, de mindamelllett izlésteljes öltözé- keik által tüntek ki.

Ha attól nem félnék, hogy valaki a katalógusból kitalál maradni: örömmel közölném a megjelent szépek lajstromát s mint aféle bálí reporterhez illik, a női toillettekről is szívesen megemlékezném: de minekutána mindez a bálnak alkalmat- osságával nem jutott vala eszembe, és minekutána sokkal részabb emlékező te- hetségem van, semhogy mindezekre két nap után vissza-mlékezni tudnék: tehát- lan hallgatok is ezuttal nem szölok semmit.

Legyen elég annyit megjegyezni, hogy a kitűnő rendezés s kitűnő kedv miatt sokáig jó emlékezetben fog maradni a tisztí bál, a melynek rendezői fogadják elismerésünket s köszönetünket.

—xy.—

Abád-Szalók, febr. 20.

— Gyilkosság. —

Borzasztó gyilkosság tartotta izga- tottságban Abád-Szalók községét febr. 17-én. Egy szegény özvegy asszonyt, a mindenki által ósmert jó „Katus néni.” (Galambos Katalin) nevezett nap, fia vé- rében meggyilkolva találta.

A szegény asszony kint a temető mellett levő majorban egy dohány hodáj- ból elrekesztett kis szobában lakott egye- dül. Fia szolgálatban volt egy bérlőnél, ki az emberektől elszigetelt lakást átén- gedte az anyának. A szegény asszony minden reggel bevitte fia számára a reggeli étket. De most elmaradt vele. A fia ko-

— A legszebb jellem, melylyel csak bírhatunk az, hogy ha nincs hir- nevünk, tiszteljük a mások- két! . . .

— Elég, elég! nem akarok sze- retni senkit sem!

— Talán szeretsz már valakit? — kérde Elvira megfogva nővéreinek mind- két kezét és fürkészőleg tekintve reá.

Margit lesüté szemeit és elpirult.

— Kitaláltam! — mondá Elvira diadalmasan.

— Nem haragszol reám? . . .

— Hát nem vagy te olyan, mint az én saját gyermekem Margit? Nem te vagy az egyetlen lény Halmay után, a ki még engem ez élethez köt? Hát nem ígertem-e meg haldokló anyámnak kör- ágya előtt, hogy biztosítandom a te boldogságodat?

— Igérd meg, hogy megbocsátasz!

— Hallgatlak!

— Tehát körülbelül két éve — kezdé elbeszélését Margit, mindig szenvedélye- sebb hangon — jól emlékszem Husvét első napja volt, legszebb fehér ruhámat, virágokat tűztem hajamba, te tudod, mily jól állanak nekem. . . . Templomba in- dultam. Gondolatokba merülve haladtam a haragok csendes őszhangjánál ismét- telve Fausztból a szép verset, melyet Göthe az angyalok szájába adott. . . . A templom csarnokában egy szegény meg- görnyedt nő egyik karján egy síró gyer-

esis lévén, urával utra készült; sokáig nem várakozhatván, kisetett anyja laká- sához. De mily iszonyu volt meglepetése, midőn a hodály ajtaját beszakasztva, anyja lakását bezúzva, ingóságait széthányva, anyját pedig a földön egy dunnával be- takarva, baltával szétvagdalt fejell véreben találta.

A gazember semmi értékesebbet nem talált, mint az áldozatnak lepedőjét és ru- háját. —

A gyilkosság gyanuja egy abádi rosz hirben álló emberre esett, kit be is fogtak, de ez, hogy őt ne kinozzák, ki- vallotta, hogy ő, mint kerültő, febr. 17-én éjjel Szikszai László nevű abádi embert talált lélekszakadva futni a gyilkosság színhelye felől, ki azon kérdésére: hogy mi baja, azt felelte, „fát loptam volna, de elkergettek.”

Nem messze a gyilkosság színhelyé- től a meggyilkoltnak egy törülköző ken- dőjét találtak, melylyel a gyilkos fejszéjé- ről a vért letörölte. A gyilkosságra azon gondolat vitte, hogy a szegény asszony egy kis házat szándékozott venni, melyet hogy kifizethessen buzáját, kövér sertéssét adta el. A gonosztévő azt gondolta, hogy az összeget magánál tartja az asszony, s azért tört életére. A tettes kézre kerülve várja büntetésének méltó jutalmát.

Fővárosi hírek.

(Lóvásárlások külföldre.) Tegnapelőtt több florenzi és velencei lóke- reskedő érkezett a fővárosba hogy nagyobb mennyiségű magyar, de különösen erdélyi fajlovakat vásároljanak. Bánffy Dániel báró, mint az erdélyi központi lótenyész- bizottság elnöke, tudatja az erdélyi lóte- nyésztőkkel, hogy a hadügyminiszter er- delyi részekben rövid idő múlva a kül- föld számára nagyobb lóbevásárlás fog történni. Felkéri tehát a lótenyésztőket, hogy az esetleges lóvásárlást magas kö- vetelésekkel ne hiúsítsák meg.

(Déljelzés.) A közoktatási mi- niszter a fővárosban egy déljelző állomást akar létesíteni, a honnan mindenki csil- lagászati pontossággal teendő jelzés után megigazíthatja óráját. E czélból javaslat- tételre dr. Schenzel Guidót szölitotta fel, ki terjedelmes jelentésében a régi város- ház tornyát és északnyugoti sarkát jelölte meg legalkalmasabb pontul, a hol vagy felhuzandó balon, vagy pedig fényesze- által jeleznek a pontos delet. A minisz- ter a tervet leküldte a városi tanácshoz, a mely azt igen helyesnek találta, de hogy az esetleges költségekről is tájéko- zást nyerjen, Alkér tanácsos elnökle- alatt bizottságot küldött ki az ügy meg- vizsgálására.

(Tóth Béla) a nemrég elhunyt koszorús költőnk Tóth Kálmán fia s a „Függetlenség” fív. politikai napilap bel- munkatársa visszatérvén Triesztből, jelent- kezett a kir. ügyésznél a legutóbbi sajtóperében reá kiszabott négy havi ál- lamfogház megkezdése végett. Együttal néhány napi halasztást kért a törvény- sézektől büntetésének megkezdésére, mely meg is adatott neki.

meket ringatott, a másikat esdőleg nyujta felém. . . szemei telve voltak könnyek- kel, oly meghatóan nézett ki, hogy min- den járó-kelő megállt gyakorolni a fele- baráti szeretet legnemesebb bizonyíté- kát! Zsembem nyultam, de képzeld za- varomat! . . . Nem volt semmim, határo- zottan semmim — tárczámot otthon fele- dem. A szegény anya pedig még mindig ott tartá kinyujtva esdeklő kezét, érzem, hogy pirulok, hogy sápadok. . . .

— Jó Margit — mondá Elvira, mi- alatt gyöngéd esőket nyomott a szeretett testvér homlokára.

— Szerencsére egy fiatal ember állt hátam mögött, a kit észrevettem már akkor, midőn a templomba mentem. — Azon pillanatban, midőn lehajtam fejemet, hogy elrejtsem piruló arczomat, egy darab aranyat éreztem tenyerembe hula- ni, de nem mertem fölnezni, mert csak hangot hallottam, s ez a hang egészen szívem mélyéig hatott: „Könyörület! — és a szegény asszony valóban azt hitte, hogy angyal teszi látogatását neki ide lent!

— De hisz történeted egy egész re- gény!

— Majd meglátod, hallgasd csak to- vább, Mäskor midőn újra templomba men- tem, észrevettem, hogy a szegény asszony jobban van öltözve, és hogy gyermekének egészen új ingecskeje van. De az a fiatal ember is ott volt. . . . Így tartott ez nyolcz

(Öngyilkosság.) A sugáruton az államvaspálya-palota közelében, az éj- jeli rendőr éjféltűn 1 órákor egy 32—35 éves férfit talált véreben fetrengve. A rendőr rögtön a közellakó orvos után tu- tott, ki constatálta, hogy a szerencsét- len golyót röpített agyába, minek foly- tán rögtön meghalt. A nála talált néy- jegyzékből következtethető, hogy Drechs- ler Alfrédnek hívják. A holt tetemet ren- dőri boncolás végett a kórházba vitték.

UJDONSÁGOK.

* A dal- és zeneegylet, mint e lap hasábjain előzetesen is közölve volt, f. hó 20-án d. u. 3 órákor tartotta meg, eddigelé minden tekintetben páratlanul álló közgyűlést, oly népes és érdekes gyűlése ezen egyletnek még eddigelé nem volt s ennek cka abban keresendő, hogy daláraink a kolozsvári diadal folytán vá- rosunk polgársága előtt ma már egészen más nézponton áll, mint korábban. Az elnöki jelentés kiválóan érdekes, tartal- domus, az egyleti életet híven tükrözi vissza és tárja elé. E terjedelmes jelentés taglalásába itt nem bocsátkozunk, azt la- punkban egész terjedelmében külön közöl- jük. Örömmel regisztráljuk azonban belőle egyelőre is azt, hogy az egylet tagjainak ki- való szorgalma és ügyszeretete épen an- nak tapintatos vezetésében fekszik. Az egylet volt tisztviselői közfelkialtással újolag megválasztattak, s néhány egén, a kik részint a zeneirodalom terén, ré- szint pedig a dalárda iránti ügyszeretők által magokat kitüntették, tiszteletbeli ta- gul választott meg. A választmánynak pedig a hiányzó tagjai helyébe új tagok vá- lasztattak. Legérdekesebb pedig azon határozata, mely szerint engedve az országos dalregyesület központi vá- lasztmánya megkeresésének egyhangulag határozatba hozta a dalárda, miszerint az 1882-ik évben megtartandó országos da- lárversenyen részt vevőket városunk ke- belébe fogadja el. Mielőtt azonban ezen határozataról a központi választmányt hi- vatalosan értesítené, megkerestetni hatá- rozta városunk törvényhatóságát aziránt, hogy a tervbe vett ünnepély megtartása körül a dalegylet erkölcsileg s lehető- leg anyagilag is segítse. Alig hisszük, hogy ezen nemes törekvésnek városunk- ban ellenzője akadhatna, a kolozsvári ünnepély legközelebb minden ott levőt meggyőzhetett arról, hogy ez csak hasznot eredményezhet a városnak, de kárt sem- miesetre. A tervezett ünnepély a termé- szettudósokéval együttesen csak egymást emelhetik. Fel tehát polgártársak, együt- tes erővel fogadjuk a nemes dalárkat, mutassuk meg, hogy a szellemi élvezetek iránt igazán tudunk lelkesülni.

* A ref. tanító-testület f. 24-én d. u. 4 órákor az egyháztanácsstermben értekezleti gyűlést tart. Értekezni fog „A selymerek tenyészteséről” Domokos Lajos Széchényi-utcai leánytanító, melyre a testület tagjait s a tanúgy barátait tisztelettel meghívom. Herczeg János m. k. test. elnök.

* Lótenyésztek figyelmébe. A földmívelési miniszterium értesítetett a napig, minden reggel, midőn kezeink a szeretet e művében, az alamizna osztásá- ban egyesültek, reszketni érzem az övét. Beteg lettem, eltelt egy hónap a nélkül, hogy templomba mehettem volna. Egy nap bejelentik, hogy egy szegény asszony akar velem beszélni. . . . Az volt, a kit segitettem. Virágokat hozott nekem és azok közül egyben egy levélke volt. Köl- teményt tartalmazott és pedig szerelmes költeményt. . . . Még tudom, ez volt:

Oh szeresd a költőt ifjú lányka!

Legfőbb kincse szerelmed neki,

Altala lesz nemes szive lángja

S mulnak lelke szenvedései.

Szerelmednek tiszta világából

Fogamzik meg lelkében a dal,

És a dalbau szive ha fellángol

Összeolvad szived vágyival! . . .

E költemény elmondása alatt Elvira izgatottan kelt fölt a keretéről, arczáról a bibor pir elűnt s szelid csendes voná- sait egyszerre a rémület és kétségbeesés dulta föl, mindkét kezével homlokához kapott, mintha emlékébe akarna idézni a multból valamit. . . .

— Mi lett Elvira? — kérde meg- dőbben Margit.

— Hisz ez Halmay költeménye? Es ez én hozzám van czimezve!

(Folyt. köv.)

külügyminiszter országos részére vásárlás fog t

* A hiv

lés alapján

Ujabb időben

azon eset, hog

gyak hatóság

kül közvetlen

sabb udvarhoz

részben fenáll

ezenel figyel

fenálló szabál

nak a legmaga

tésére az eng

hatóság közve

rási hivatal t

kérvényben a

szándékolt tá

kül azonban,

toltnék. —

nélkül közve

nyek ezental

* Szini

radi lapok r

hogy Bogyo

engedetett v

szini előadás

kevés ártalm

jén kezdendő

aradi szintárs

tott dologga v

egylet elnöke

azonnal átírn

adjanak Bogy

hogy az aradi

tanak Varadr

rűjön a nagy

ertesülünk, e

kedvező eredi

nagyváradi sz

leménye dacza

engedély, han

10-én tartand

jeszti Sal Fe

maga részéről

gedély átat ne

az arad-nagyv

* Édes

évet töltött h

temény tulság

(Öngyilkosság.) A sugárton az államvaspálya-palota közelében, az éjjeli rendőr éjféltűn 1 óraker egy 32-35 éves férfit talált véreben fetrengve. A rendőr rögtön a közellakó orvos után futott, ki constátálta, hogy a szerencsétlen golyót röpített agyába, minek folytán rögtön meghalt. A nála talált névjegyzékből következtethető, hogy Drechsler Alfrédnek hívják. A holt tetemet rendőri boncolás végett a kórházba vitték.

UJDONSÁGOK.

* A dal- és zeneegylet, mint e lap hasábjain elözetesen is közölte volt, f. hó 20-án d. u. 3 óraker tartotta meg, eddigelő minden tekintetben páratlanul álló közgyűlést, oly népes és érdekes gyűlése ezen egyetnek még eddigelő nem volt s ennek cka abban keresendő, hogy daláraink a kolozsvári diadal folytán városunk polgársága előtt ma már egészen más nézőponon áll, mint korábban. Az elsőki jelentős kiválóan érdekes, tartalomdus, az egyetli életet híven tükrözi vissza és tárja elő. E terjedelmes jelentős taglalásába itt nem bocsátkozunk, azt lapunkban egész terjedelmében külön közöljük. Örömmel regisztráljuk azonban belőle egyelőre is azt, hogy az egyet tagjainak kiváló szorgalma és ügyszeretete épen annak tapintatos vezetésében fekszik. Az egyet volt tisztviselői közfelkiáltással újolag megválasztottak, s néhány egyén, a kik részint a zeneirodalom terén, részint pedig a dalárda iránti ügyszeretető által magokat kitüntették, tiszteletbeli tagok választottak meg. A választmányok pedig a hiányzó tagjai helyébe új tagok választottak. Legérdekesebb pedig azon határozata, mely szerint engedve az országos daláregyesület központi választmányára megkeresésének egyhangulag határozatba hozta a dalárda, miszerint az 1882-ik évben megtartandó országos daláregyesületen részt vevőköt városunk kelébe fogadja el. Mielőtt azonban ezen határozataról a központi választmány hivatalosan értesítene, megkeresetmi határozta városunk törvényhatóságát azíránt, hogy a tervbe vett ünnepegy megtartása körül a dalegyletet erkölcsileg s lehetőleg anyagilag is segítse. Alig hisszük, hogy ezen nemes törekvésnek városunk ellenzője akadhatna, a kolozsvári ünnepegy legközelebb minden ott levőt meggyőzhetett arról, hogy ez csak hasznót eredményezhet a városnak, de kárt semiesetre. A tervezett ünnepegy a természetudósokéval együttesen csak egymást emelhetik. Fel tehát polgártársak, együttes erővel fogadjuk a nemes dalárokat, mutassuk meg, hogy a szellemi élvezetek iránt igazán tudunk lelkesülni.

* A ref. tanító-testület f. 24-én d. u. 4 óraker az egyháztanácsstermében értekezletli gyűlést tart. Értekezli fog "A selymerek tenyésztéséről" Domokos Lajos Széchenyi-utczai leánytanító, melyre a testület tagjait s a tanügy barátait tisztelettel meghívom. Herczeg János m. k. test. elnök.

* Lötényesztök figyelmébe. A földmívelési miniszterium értesítetett a

napig. minden reggel, midőn kezünk a szeretet e művében, az alamizna osztásában egyesültek, reszketni érzem az övét. Beteg lettem, eltelt egy hónap a nélkül, hogy templomba mehettem volna. Egy nap bejelentik, hogy egy szegény asszony akar velem beszélni. . . . Az volt, a kit segítettem. Virágokat hozott nekem és azok közül egyben egy levélke volt. Költemény tartalmazott és pedig szerelmes költeményt. . . . Még tudom, ez volt: Oh szeresd a költőt ifjú lányka! Legfőbb kincs szerelmed neki, Altala lesz nemes szive lángja S mulnak lelke szenvedései. Szerelmednek tiszta világából Fogamzik meg lelkeben a dal, És a dalban szive ha fellángol Osszeolvad szived vágyival! . . . E költemény elmondása alatt Elvira izgatottan kelt föl a kerevetéről, arczáról a bíbor pír eltűnt s szelid csendes vonásait egyszerre a rémület és kétségbeesés dulta föl, mindkét kezével homlokához kapott, mintha emlékébe akarna idézni a múltból valamit. . . . — Mi lett Elvira? — kérdé megdöbbenve Margit. — Hisz ez Halmay költeménye? És ez én hoztam van címeeze!

(Folyt. köv.)

külgymiszterium által, hogy Franciaország részére hazánkban nagymérvű lóvásárlás fog történni.

* A hivatalos lapban is lett közlés alapján szükséges tudni való. Ujjab időben igen gyakran fordul elő azon eset, hogy irodalmi és művészeti tárgyak hatóságli közbenjárás s engedély nélkül közvetlenül küldetnek be a legmagasabb udvarhoz; minthogy ily eljárás az e részben fenálló szabályokkal ellenkezik, ezennel figyelmeztetnek az érdekeltek a fenálló szabályra, melyszerint ily tárgyaknak a legmagasabb helyre leendő beklüdtetésére az engedélyt előzetesen kell a rendes hatóság közvetítésével a cs. kir. főkamrási hivatal utján kikérni, és hogy ezen kérvényben a legfelsőbb helyen bemutatni szándékolt tárgy pontosan leirandó, anélkül azonban, hogy a tárgy maga is csatoltatnék. — Az ily előzetes engedély nélkül közvetlen felterjesztett küldemények ezennel visszafognak utasítani.

* Szinügy. Mult heten a nagyváradi lapok nyomán az a hir keringett, hogy Bogóy Alajos szintársulatának megengedett virágvasárnapig Nagyváradon szini előadásokat rendezni. Mivel ez nem kevés ártalmára lett volna a május elején kezdendő nyári idénynek s így az aradi szintársulatnak fenállása kockázattal dologga vált volna, a szinügyamólitó egyet elnöksége köteleseggének tartá azonnal átírni Nagyváradra, kérve: ne adjanak Bogóyának járszási engedélyt, ne hogy az aradi művezető-igazgató társulatának Váradra érkezete előtt már kimerüljön a nagyváradi közönség. Mint most értesülünk, ez átíratnak annyiban volt kedvező eredménye, hogy Bogóyának a nagyváradi szinügyi bizottság ajánló véleménye daczára is nem adatott meg az engedély, hanem a kérdést a márczius 10-én tartandó városi közgyűlés elé terjeszté Sal Ferenc polgármester, a ki a maga részéről a Bogóyának adandó engedély átat nem szeretné kockára tenni az arad-nagyváradi szövetséget.

* Édes halál. R. B. negyvenkét élet töltött hajadonságának a cukor-sütemény tulságos élvezete vetett véget. Ez volt reggelije, ebédje és vacsorája s ezzel emésztő-szerveit annyira megrongálta, hogy orvosi-segély sem volt képes megmenteni.

* Színházi-statisztika. Magyarországon a vidéken jelenleg 27 magyar szintársulat áll fenn, melyeknél összesen közel 750 tag működik. Ezek mindnyájan az orsz. magyar színész-egyesület tagjai. A legkisebb társulatok 16-24 tagból, a legnagyobbak — 28-42 tagból állanak.

* Egy vidéki lapszerkesztő tudtul adja olvasóinak hosszabb cikkben, hogy 11 rőf hosszú csatornás galandócöt egy ottani orvos ő belőle kioperált rövid két óra alatt. Így történt, hogy a hosszú csatornás galandócs egy hosszú cikket hozott létre az olvasó közönség nagy öröme.

* Tasnádvidekéről írják nekünk, hogy ott a lopások napirenden vannak. Ákos, Szent-Király, Mihályfalva környékén már aprómarhat nem is lehet tartani, a kistaludi cigány-banda az egész vidéket kifosztotta. Általában ezen a vidéken a nyomor igen nagy. A malmok buza helyett tengerit örlönek. A végrehajtások egymást érik, s ott, hol elelőtt néhány évvel 80-100 frt volt holdja a földnek, ma már 10-20 frt.

* Tüzes nyárral ölte meg a feleségét egy román béres Szent-Királyon, — mint lapunkat értesítik. A béres hazamenéven, uraságának fiát feleségével találta. Az urfi megugrott, az asszonyt azonban a férj megtüzesített nyárral úgy szeszurkálta, hogy meghalt. A tettes feljelentette magát.

* Falusi színészet. Abád-Szalócon — mint nekünk írják — Eöry József igazgatása alatt egy 12 tagból álló szintársulat működik. Egy kávéházi teremben játszanak, mely minden előadás alkalmával zsufolyva van. Közelebb a „Falurosztát” adták; előadás után a közönség és a színészek tánczra kerekedtek s reggelig járták a csárdást. — A szintársulat közelebb Bözörménybe megy.

* Himlő és diphteritis szedi áldozatait Mindszenten. Mint nekünk írják, a nagymérvű halálozások miatt az iskolákat is bezárták.

* A bortmérő-társulat közhírre teszi, hogy a saját használatukra bortartani szándékozók ajánlatukat április 1-ig fizessek be, — mert azontul az nem fogadtatik el.

* Egy öngyilkos története. Megbátó temetés ment végbe vasárnap délu-

tán Nagyváradon. A csak nem régeben előléptetett Török őrmestert kísérték ki társai az örök nyugalom szomorú helyére. A Heinrich ezred zenekara egy új gyászindulót játszott ez alkalommal. A gyászmenet teljes katonai pompában haladt — pap nélkül. Ez az öngyilkosok büntetése! A szerencsétlen gyógyíthatatlan betegnek képzelte magát a kétségbeesésn e felett, nem volt elég bátorsága az élet nyűgeinek viselésére.

* Eljegyzés. Winkler Károly f. hó 20-kán jegyezte el Klein Regina kisaszonny B.-Püspökből.

* Halálra íjesztette a finanszokat egy galanthai ember és így szabadult meg tőlük a szluz magyar dohánnyal együtt. Így történt a dolog. Megcsipték a finanszokat, a mint dohányt árult, és kényszerítették, hogy menjen velök, illetve felültek kocsjára a szegény embernek és parancsolták neki, hogy hajtsa a finansz irodába. A szegény galanthai paraszt nagyon elkeseredett, a lovak közé csapott s örült sebességgel vágatott a leggöröngyösebb uton egyenesen a Dudvág patakknak. A finanszok megdermedtek az ijedségtől és nem tudták megakadályozni az elszánt parasztot, ki a Dudvág hajjai közé ragadta őket. Az egyik ló a patakba vészett, a finanszok pedig mikorra kimasztak a hideg fürdőből, akorra már a paraszt a megmaradt másik lovával elvágatott és paraszt humorral kivánt az átázott uraknak „jó mulatást.”

* Csufot vallott tolvajok. Két kapezasuhancz pár zsák buza, burgonya, reték és egyéb efajta apróság jelenlétét szimatolva ki egyik házban, szombaton éjjel 11 óra tájon tették tiszteletüket, hogy a fűnt elsorolt tárgyakat annak rendje és módja szerint csöndes illedelemmel továbbítsák. Egyikük künn maradt a kapunnál a látkör hivatalos szemle alatt tartása céljából; a másik a ház elé lopóza, csöndesen betekintett a még gyertyavilágtól derengő ablakokon — amde vesztére, mert a háznép észrevéven tisztességes cizferblattját, kiváncsivá lett bővebben megismerkedni az idegen vendég urral. Kijövének tehát és pedig oly hirtelenséggel, hogy tolvaj ő kelmének ideje sem volt az eleblábolásra s meg léven győződve a felől, hogy ezen érdemes perszóna távolról sem oly szándékkal fáradt a házhoz, hogy valamit hozzon, elesipék és átadták a törvény és igazság tartarusi csarnokának, melynek magyar mythológiai neve „kóter.” A hű bajtárs a kapu előtt eddig ki nem derített (?) ok miatt jónak látta tovább masirozni.

* Éhhalál Örményországban. Örményországban az inség oly nagy, hogy valóságos krónikát lehet összeállítani a napoként ismétlődő hajmeresztő esetekből. Így Patters, Bajazid, Alaschbert, Karakiliste, Ban, Aghpagh, Diarbekir és Merdinben a legszükségesebb élelmiszerek hiányzanak. Bittlisben, mely hajdan Örményország éléstársa volt, Sivri-Hissar-ban és Kara-Hissar egy némely kertleteiben, az éhínség, mely kerülni látszott e helyeket, mind nagyobb mérvben növekszik. A betegegek a nyomor kísértő szintén íjesztő módon pusztítanak, a ruházatot majdnem teljesen nélkülöző nép közt. Bauban, egy hónap alatt 10,000 typhus-esetet konstátáltak.

* Egy kis regény. Hét éve annak, hogy egy szegény leány elhagyta Kolozsvárt buval a szivében s szive alatt egy gyermekkel. Apja, ki sokat tart a neve becsületére, elütte, mert botlott. Fáradtan, betegen s minden pénz nélkül érkezett meg Bánfi-Hunyadra. Az emberek könyörültsége segítete odaig is s egy szegény paraszt asszony adott neki hajlékot, pihenőt. Ott született meg a kicsi leánya is. Az anya — ne hibáztassuk, egész élete kinjárt, keserűségét, ez a gyermek okozta — utálta gyermekét. Alig lábbaadt fel, egy napon ott hagyta Bánfi-hunyadot s elment világgá. Az apróság ott maradt idegenbe. Dédelgették, tartogatták s csodára megélt. Már másfél éves volt, mikor ismét egyedül maradt. Azt, a ki anyja helyett anyja volt, valami bűnös cselekedetért bezitálta Kolozsvárra a tekintetes törvényszék s itt marasztotta olecsó kosztra. Az a piciny babácska, kinek minden búne az volt, hogy született, ott maradt ismét isten igazán árván. Nem akadt, a ki befogadja s végén is egy nyomoru cigány asszony vette magához. Teltek az évek s a gyermek nőtt, mikor eszére adta valaki a cigányának, hogy tartásnént is kérhet, a miért helyet ad ennek a senki gyermekének. Keresni kezdtek s rájöttek hogy az anya Kolozsvárról került. Megkeresték azt a várost s megvették rajta hamarosan a mi illetve a cigányánét. Kolozsvár város keresett tovább,

s megtalálta azt, kinek igazán van jussa az aprósághoz. Megtalálta a nagyapát. Tárgyalások folytak s most szombatra beczitlatott Bánfi-hunyadról a cigányasszony a 7 éves gyermekkel Kolozsvárra. Hogy hivnak, kérdezte a rendőrtisztviselő a leánykát: „Ilka kisasszonynak”, felelte a tisztán tartott, csinos, értelmes, szép arczu apróság. Aztán elvitték haza a nagyapához. Egész menet volt. Elöl a rendőrtisztviselő, utána két szolgál, s végén a cigányasszony s Ilka kisasszony. — A leányka félrebuzdott meg a nagy házban, hol idegen volt neki minden, majd sirva borult a cigányné nyakába s zokogva rimádkodott mindenkihez, hogy ne hagyják őt itt. Ő nem marad el, ő megy vissza, a honnan ide hozták. Aztán a cigányné kezdte. Kért, esdekelt, hogy ne vegyék el tőle az ő aranyos leányát. A rendőrtisztviselő végezte kötelességét s ott hagyta a házat. Este tért vissza — s akkorra már nem volt ott sem a cigányasszony, sem a gyermek. „Mit csináljak velük — mondta a nagyapa — nem akartak egymástól megválni? . . .”

* A postautalvány hamisítását is kezdik már tűzni a csalók és pénzrevágyó emberek: a „Posta-Közlöny” írja, a mult hét szombtatján Prágában egy gyalogzredbeli tizedesnek öltözött fiatal ember jelent meg Sondek kereskedőnél a Henrik-utczában s ott elkezdett panaszkodni, hogy szabadság időt kapott ezredétől, de ennek hasznát nem veheti, mert pénze ninesen. Van ugyan nála egy 28 forintról szóló postautalvány, de a főpostahivatal illető pénztára ma zárva van, és így azt meg nem kaphatja. Kérte a kereskedőt, hogy fizesse ki a nevezett összeget, amit az neki meg is tett, hogy a fiatal ember zavarából kimentse. Midőn azonban vasárnap az utalvány összegének felvétele végett a kereskedő a postahivatalhoz ment. ott az utalványt hamisítványnak ismert k fel és a kifizetést megtagadták. Ugyanez az ember ez alkalommal még más három hamis utalványon is tuladott.

* A korvinák régi kötetabláról, melyeket a törökkormány e nemzeti kincsek hazakerültkor modern kötésekkel pótolatott, nemrég a „Függetlenség” konstantinápolyi levelezője utat azt írta hogy azok még mindig megvannak az Északi-Szerájban. Most arról értesül a nevezett lap, hogy az egyetemi könyvtár igazgatósága e közlés után rögtön lépéseket tett a nagykövetség újan az iránt, hogy a kötetablák, melyeknek összeragasztott lapjai ki tudja minő nyelvtörténeti kincsek rejtenek magukban, eisszakertüljenek hozánk.

* Az amputált csirke. R.-né asszonynak két nagy kincse volt, u. m.: egy kedves fülbevalója, meg egy kedves szelid csirkéje. Kedves vala pedig fülbevalója azért, mert családi ereklye volt és kedves vala a csirke azért, mert lát igen kedves állat volt. Így álltak a viszonyok a háznál, midőn egy napon a kedves fülbevaló eltűnik. Nosza felhányatik az egész ház, de az ékszer sehol sines. Gyanuba vétetik bejáró kijáró, házi és ideden cseled, barát, rokon ismerős, hanem a fülön függő nem került meg. A kedvss csirke pedig a napi izgalmarktól legkevesebb sem bántva, hidegvérrel sétált fels alá a szobában Történt azonban, hogy egy alkalommal R.-né urasszony kedvencz állatkáját simogatva, a csirke begyében egy kemény tárgyat vesz észre. Azonnal rájön, hogy ez az elveszett ékszer. Itt kezdődik az egész esetben a bökkenő. A fülön függő is kedves, a csirke is kedves, már most melyik vesszen a másikért? Sem egyik, sem a másik, szól közbe egy vállalkozó szellem, a csirkét amputálni kell, begyét fel kell vágni. Ugyis lön. A kedvencz bonez kés alá kerül. Begye felvágatik és csakugyan napfényre kerül a fülön függő, más egyéb fényes tárgyakkal együtt, de a kis kedvencz belehalt a műtétbe, nem segített rajta semmi orvosi segedelem.

A „Hymen” szépirodalmi és házassági hirdető hetilap 7-ik számával megkezdte a „hires népségek arczkép csarnokának” közlését, bemutatva Andrassy Ilona gróf kisasszonyt, kit a párisi jury a „meg legszébb” közé sorolt, s igérve jövő számban Hegyi Aranka, a népszínház kedves művésznőjének arczképét. A „Hymen” előfizetési ára január-márcziusi évnegyedre 1 frt, az új regénynyél kezdődő 7-ik számtól a 13-ig 50 kr; s minden előfizető ingyen közölhet házassági ajánlatokat. Levelek, pénzek és arczképek a „Hymen” szerkesztőségébe küldendők. (Budapest, VI. Gyár-utca 15. sz.)

Közgazdaság. Időjárásli jegyzések. — febr. 22.

Európában: Az egész kontinensen elterjedő nagy légnymás még tart, északkeleten jelentékeny nagy (782-786.) délnyugaton kisebb (761.) Többnyire délkeleti mérsékelt szelek mellett az idő, Magyarország kivéve, általában boros, felhős, ködös. Csapadék kevés, a hőmérséklet valamivel kisebbedett.

Hazánkban Többnyire délkeleti, részben keleti és északkeleti mérsékelt szelek mellett a hőmérséklet általában kisebbedett, a légnymás helyenkint kevéssel nagyobbodott, az idő általában véve száraz, derült, fagyos. A hideg a Kárpátok vonalában, az erdélyi részekben, sőt Debreczenben, N.-Váradon és Aradon is 11-19° volt.

Kilátás a jövőidőre: Hazánkban: általában véve derült, száraz, fagyos időt várhatni továbbra is.

Husárok. Debreczen, febr. 23.

40 kr Magyar Gábornál dedő-uteza 121 sz. a.

44 kr Gyarmati Istvánnál varga-ut. 2238 sz. a. Nagy Mihálnál pfa-ut. 967 sz. a. Gyarmati Jánosnál morgó-uteza 567 sz. a. Szentessi Istvánnál rózsater 11 sz. a. és szt.-anna-utczán. Végre Rácz Gyöngy-nel czegeled-uteza 2599. várad-ut. 2121. rózsater 6 sz. a.

Minden többi bejelentett mézarszékben pedig 46 kr.

A budapesti gabnatözsédéről. — febr. 22.

Csendes tizletmenet mellett buza kész áruban ma mérsékeltlen kínálatot. A forgalom alig terjedt többre egynehány ezer métermázsánál, mert a kereslet korlátolt maradt. Az árallás ezen legkevésbbé buzidító körülmények daczára változatlanul tudta magát érvényben tartani.

Legmagasabb ár gyanánt fizettetett 78 k. tiszavidéki buzáért 12.85 frton, legalacsonyabb ár gyanánt pedig 74.5 k. oláhországi buzáért 10.50 frt.

Debreczeni terménypiacz. — febr. 22.

Table with 2 columns: Quantity and Price. Includes items like 'Egy hectoliter buza', 'kétyszeres', 'rozsa', 'árpa', 'zab', 'tengeri', 'köles', 'kölcskása'.

— Dr. Fáy Márk orvos, sebész-tudor, szülész rendel e. e. 8-9-ig, d. u. 2-4-ig. Különösen foglalkozik syphilis, bőrbetegségek és gégettkrészzettel. Lakása n.-hatvan-uteza 1576. sz. a.

— Budapesti tözsde, február 23. Ezüst — frt — kr; cs. és kir. arany frt 5.54 kr; 20 francos arany frt 9.29 kr.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Bérlet szünet. 148. Csütörtök, febr. 24-én

Kassainé-Jászai Mária felléptéül adatik:

PHAEDRA.

Szomorujáték 5 felv. Kezdeté 7 óraker.

Szabó József, felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

